

A Báthory család ecsedi ágának utolsó tagját, a töredékesen ránk maradt, sodró erejű zsoltáros fohászzkodások vagy meditációk szerzőjét íróként már megtanulhatták becsülni az *Adattár* sorozat olvasói. Ecsedi Báthory István, az 1555–1605 között élt országbíró egyszerre volt gőgös, magányos autokrata és a helvét-református politikai és művelődési törekvések nagyvonalú támogatója. A teljes életműből most a művelődéstörténeti adatokban rendkívül gazdag végrendelet jelenik meg, amelynek meghatározó szerepe volt abban, hogy az ifjú Báthory Gáborból Erdély fejedelme lehetett. Szerzője a testamentum megfogalmazásakor sem fojtotta el magában a haragos Istennel felkavaró prózában szembenéző nagy író. – A szöveget Vadász Veronika végzős szegedi bölcsészhallgató gondozásában és kommentárjával adjuk közre.

*

A sorozat, a *Fiatal Filológusok Füzetei* irodalmi és eszmetörténeti szempontból fontos, többnyire kéziratban maradt vagy nehezen hozzáférhető szövegek filológiai megmunkált közlésére vállalkozik. Tervezzük még a Kárpát-medencét elérő európai szellemi forrongás jelentős szerzői és a korszak kutatásában meghatározó jelentőségű tudományos iskolák bemutatását.